

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.133/2012/4.szám

A Kúria a dr. Mocsai Ügyvédi Iroda (fél címe ., ügyintéző ügyvéd: dr. Mocsai Sándor) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Tóth Tímea tanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. december 13. napján kelt 14.K.21.137/2011/14. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 14.K.21.137/2011/14. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság a 2005-2008. évekre személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekben folytatott ellenőrzést a felperesnél. A felperes az ellenőrzött időszakban bevallást nem nyújtott be, jövedelmének forrásaként - egyebek mellett - az ... Takarékszövetkezetnél (a továbbiakban: Takarékszövetkezet) 2005. január 1-én bennlévő pénzeszközökre, és F. J-től a 2005. és 2008. években visszakapott, részére a 2003. évben nyújtott kölcsönre hivatkozott.

Az elsőfokú határozat a 2005. és 2008. évekre az ellenőrzött adónemekben 12.981.090 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, továbbá adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel. Az alperes a 3978302855. számú határozatával - az indokolás kiegészítése mellett - helybenhagyta az elsőfokú határozatot.

A jogerős ítélet az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította (sic!) (helyesen: kötelezte). Az elsőfokú bíróság alaptalannak értékelte a felperes és F. J. közötti kölcsönügyletre, illetőleg az eltitkolt jövedelemre felszámított EHO felső határára alapított kereseti előadást.

Az indokolás szerint azonban arra alappal hivatkozott a felperes, hogy a 2004. év végén, a vizsgált időszakot közvetlenül megelőző két hónapon belül felvett készpénzt a 2005. év nyitótételeként figyelembe kell venni. Az érintett NO 10425, NO 439255 és NO 397760 betétkönyvekről azonban a Takarékszövetkezet nem szolgáltatott adatokat, miközben a tényállás felderítése az érintett számlák mozgásainak teljes ismerete nélkül nem lehetséges. A bankszámlaforgalom tisztázása érdekében nincs annak jogszabályi akadálya, hogy a felperes kifejezett hozzájárulása esetén az adóhatóság a pénzügyintézetet a vizsgált időszakot megelőző időszakra vonatkozó bankszámla adatok megküldésére hívja fel. A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóságnak ezt kell feltárni és a pénzügyintézeti adatok alapján kell a pénzforgalmi mérleget átdolgozni.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a kereset teljes körű elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentmondásos, a rendelkező rész szerint a kereset alapos, míg az indokolás értelmében a kölcsönügylet és az EHO tekintetében alaptalan.

A bíróság nem volt tekintettel arra, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 109.§ (3) bekezdése és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 164.§ (1) bekezdés alapján a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség, aminek nem tett eleget.

A pénzügyintézeti listák értékelése során sérült a Pp. 206.§ (1) bekezdése: a felperes által bemutatott listákra vonatkozó pénzügyintézeti adatszolgáltatás nem volt teljes körű, a bíróság azonban nem fejezte be a bizonyítást, nem hívta fel a pénzügyintézetet a helyesbítésre. A NO 10425 betétkönyvről az sem állapítható meg, hogy azt igazoltnak tekintette-e a bíróság. Ez a betétkönyv egyébként sem a felperes kizárólagos tulajdona.

A tényállás feltárási kötelezettségének az adóhatóság - figyelembe véve a felperes nyilatkozatait - eleget tett. Az Art. 108.§ (9) bekezdésének szabályai következtében az elsőfokú bíróság által az adóhatóság számára adott kötelezés jogszabálysértő. Ezen túl a 2004. év tekintetében az adó megállapításához való jog elévült, így arra ellenőrzési cselekmények nem végezhetők.

A felperes nem terjesztett elő ellenkérelmet.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem, vagy csatlakozó felülvizsgálati keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül (Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH 2002. 490. KGD 2002. 262.). A jogerős ítéletnek a kölcsönügyletre és az EHO-ra vonatkozó érdemi

megállapításai ellen felülvizsgálati kérelem, illetve csatlakozó felülvizsgálati kérelem nem érkezett, így ezen megállapításokat a Kúria nem érintette.

Az érdemben felül nem vizsgált megállapításoknak a jogerős ítéletben való megjelenítése, eljárásjogi vonatkozásai kapcsán a Kúria nem észlelt jogszabálysértést.

Az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatára a Pp. XX. fejezetének hatálya alatt került sor, a bíróság ítéletében csak a Pp. 339.§ (1) és (2) bekezdése szerinti rendelkezéseket alkalmazhatja. Az összetett tényállású adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezése és új eljárás elrendelése esetén a Pp. ezen rendelkezései nem minden esetben alkalmasak, illetve többféle módszerrel is alkalmasak a bíróság rendelkezésének megjelenítésére. Ezt hidalja át az adóigazgatási eljárásokra is irányadó, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 109.§ (4) bekezdése, mely szerint a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el. A Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.364/2006/9. szám és Kfv.V.35.034/2010/4. számú ítélete alapján egyértelmű, hogy az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezése esetén az elsőfokú hatóságot terhelő új eljárás lefolytatásának kötelezettsége az indokolással összhangban áll fenn.

A jogerős ítéletből pontosan megállapítható, hogy az elsőfokú hatóságnak az új eljárást kizárólag a 2005. év nyitóegyenlegéhez kapcsolódó bizonyításra, ezen belül a NO 10425, NO 439255 és NO 397760 betétszámlákra kell lefolytatni, a kölcsönügylet és az EHO tekintetében az elsőfokú bíróság a keresettel támadott alperesi határozat jogszerűségét állapította meg, azaz ezekben a részekben az elsőfokú hatóságnak nincs eljárási kötelezettsége.

Az egyértelmű indokolás következtében a Kúria nem találta szükségesnek a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az ítélet rendelkező részének pontosítását.

Alaptalan a felülvizsgálati kérelemnek azon előadása is, mely szerint a 2005. év nyitóegyenlegének megállapításakor, elévülés miatt, a 2004. évre nem végezhető ellenőrzési cselekmények. A Legfelsőbb Bíróság/Kúria már megállapította, hogy az értékelendő események a valóságban nem minden esetben kezdődnek és fejeződnek be ebben az időszakban, továbbá azokra más-, a vizsgált időtartamon kívüli események is hatással lehetnek. Nincs jogszabályi akadálya annak, hogy a valóságnak megfelelő tényállás feltáráshoz a vizsgálattal érintett időszakot megelőző és azt követő időszak adatait, tényeit, bizonyítékait is értékeljék. Azonban a jogszerűen lefolytatott ellenőrzést követő adhatósági megállapítás már

kizárólag a vizsgált időszakra vonatkozhat (Kfv.V.35.162/2010/9. szám, Kfv.I.35.671/2011/14.szám).

A 2005. év nyitóegyenlegének meghatározására irányadó Art. 109.§ (3) bekezdése folytán a készpénz rendelkezésre állásának bizonyítási terhe a felperesé. A felperes azonban attól nincs elzárva, hogy a bizonyítást csak a peres eljárásban vezesse elő. A peres eljárás bizonyítási eljárásnak terjedelme azonban korlátozott. Az elsőfokú bíróság előtt a felperes azt megfelelően valószínűsítette, hogy a NO 10425, NO 439255 és NO 397760 betétszámlák révén rendelkezésére álltak a Takarékszövetkezetnél pénzeszközök. A számlák pénzügyi adatainak beszerzése, ezekhez kapcsolódóan a számlákból a felperest megillető készpénz mozgásának további vizsgálata nélkül a készpénzforgalmon alapuló vagyonmérleg maradéktalanul nem bizonyított. Ennek terjedelme meghaladja a peres eljárás kereteit, így helytállóan rendelkezett az elsőfokú bíróság akkor, amikor az ítélet 6. oldal 5.-, és 8. oldal utolsó bekezdéseiben megadott szempontokkal a pénzügyi megkeresését, és ennek függvényében a készpénzforgalmi mérleg átdolgozását írta elő. Nem sérült a Pp. 206.§-ának (1) bekezdése.

A felperes nyilatkozatának beszerzésére vonatkozó iránymutatást a Kúria azzal pontosítja, hogy a banktitok körében az alperes eljárását a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 51.§ (2) bekezdés i/ pontja szabályozza.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes javára felülvizsgálati perköltség nem merült fel, így arról rendelkezni nem kellett.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a peres alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c/ pontja alapján megillető illetékmentességre figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. február 14.

Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró